

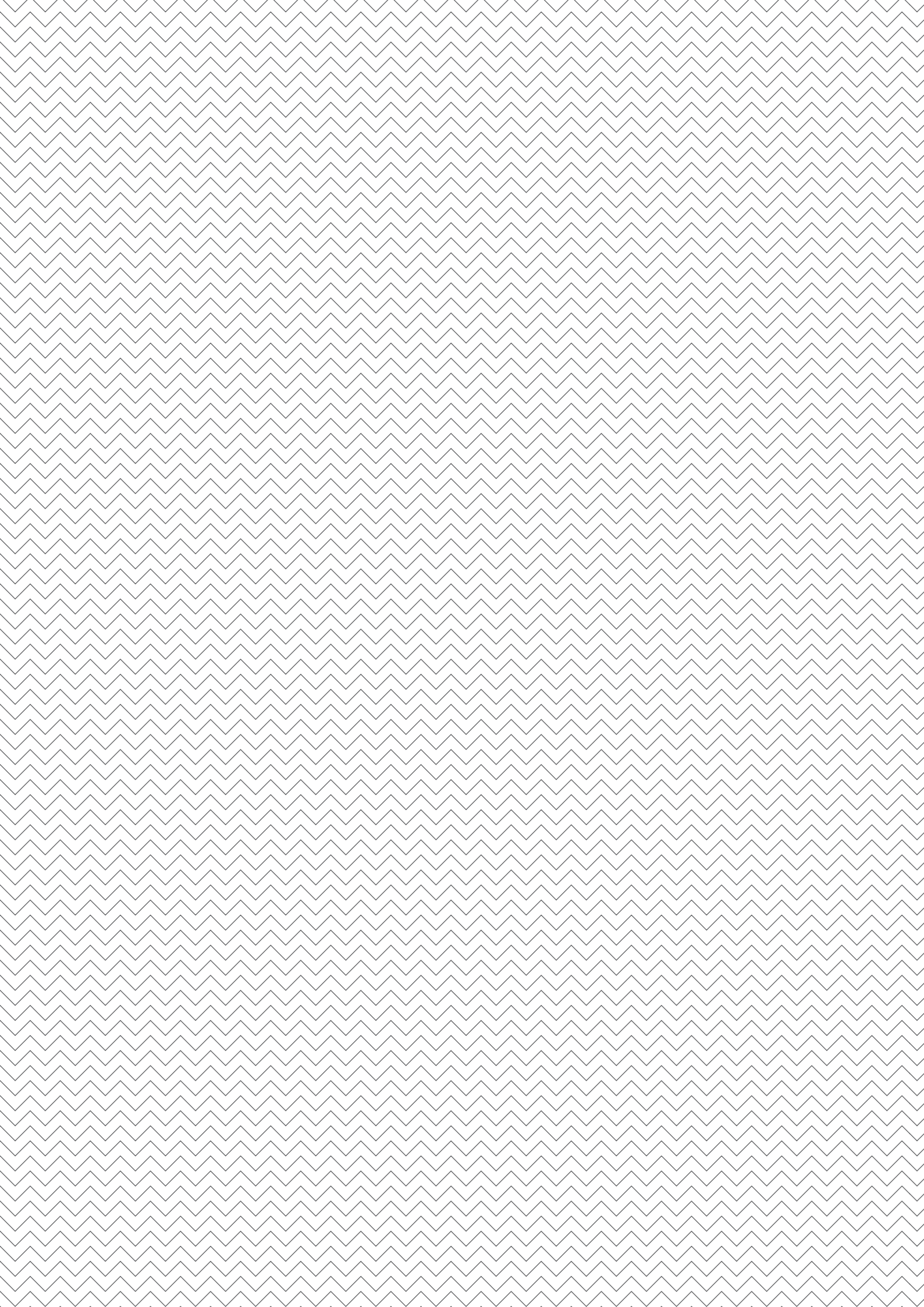

Vlaanderen
is milieubewust

Milieuhandhavings- rapport 2014

Afdeling Milieu-inspectie

DEPARTEMENT
LEEFMILIEU,
NATUUR &
ENERGIE

	Voorwoord	3
	Inleiding	5
	Inhoud	6
01/	De afdeling Milieu-inspectie	9
	02/ Het jaar in cijfers	31
	Bijlagen	45

Voorwoord

Het Milieuhandhavingsrapport 2014 heeft net zoals in het verleden de intentie om de lezer in één gebundeld rapport te informeren over de wijze waarop MI (afdeling Milieu-inspectie) in 2014 haar doelstellingen heeft gerealiseerd.

Deze doelstellingen werden uitvoering omschreven in het MIP 2014 (Milieu-inspectieplan), dat eind 2013 door MI na brede consultatie werd opgesteld. Met dit achttiende inspectiejaarplan beoogde MI opnieuw een geïntegreerde en multidisciplinaire aanpak van de handhaving van de milieuhygiëneregeling. Conform de Europese aanbeveling betreffende minimumcriteria voor milieu-inspecties geeft MI bewust de voorkeur aan planmatig en gecoördineerd optreden. De afdeling doet dit dan ook met maximale samenwerking, afstemming en overleg met andere betrokken (handhavings)actoren.

Efficiënt en effectief handhaven van de milieuhygiëneregeling, binnen de onder meer door de regelgever vastgestelde juridische en ambtelijke kaders, door een gerichte inzet van de beschikbaar gestelde middelen, is de grote uitdaging van de afdeling Milieu-inspectie.

Om meer efficiënt en effectief te handhaven werd in 2014 een begin gemaakt van een meer gerichte en risicogebaseerde inspectieaanpak. Deze vernieuwde aanpak resulteerde in een beduidend hogere graad van vaststelling van schendingen. Bij een nagenoeg zelfde aantal inspecties als in 2013 werden in 2014 meer dan 10 % meer overtredingen vastgesteld en ongeveer 30 % meer aanmaningen verstuurd. Ook het aantal bestuurlijke maatregelen nam beduidend toe.

Als nieuw afdelingshoofd van de afdeling Milieu-inspectie ben ik alvast van plan om deze meer gerichte en risicogebaseerde controleaanpak verder door te voeren.

Deel I van dit handhavingsrapport behelst de voorstelling van MI: organisatie, werking, personeel en middelen, evenals de groepsfoto's van de verschillende diensten. Deel II beschrijft het jaar 2014 in cijfers en bezorgt namen en adressen van de verschillende contactpersonen.

Verslaggeving over inspectie- en handhavingsactiviteiten is een belangrijke manier om door middel van transparantie de betrokkenheid van burgers, ngo's, en andere belanghebbenden bij de uitvoering en toepassing van de milieuwetgeving te garanderen.

De afdeling heeft de intentie om in de toekomst minder op globale wijze te rapporteren maar eerder op maat, zijnde meer per controlecampagne, milieuthema of bedrijfssector.

Paul Bernaert
Afdelingshoofd
Milieu-inspectie

Inleiding

De afdeling Milieu-inspectie (MI) bericht jaarlijks in het milieuhandavingsrapport over de organisatie, uitvoering, voortgangscntrole en resultaten van haar milieu-inspecties. Dit rapport is daarmee uitgegroeid tot een belangrijke schakel bij de volledige implementatie van de Aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende minimum-criteria voor milieu-inspecties in de lidstaten (2001/331/EG).

Dat dit rapport noodzakelijk is, wordt al duidelijk in de omschrijving van het doel van de aanbeveling: er zouden milieu-inspecties in de lidstaten moeten worden uitgevoerd volgens minimumcriteria met betrekking tot de organisatie, uitvoering, voortgangscntrole en **bekendmaking van de resultaten van de inspecties**, om in alle lidstaten de naleving van de communautaire milieuwetgeving kracht bij te zetten en bij te dragen tot een meer consequente uitvoering en handhaving daarvan.

De aanbeveling stelt bovendien dat de verslaggeving over inspectieactiviteiten een belangrijke manier is om, door middel van transparantie, de betrokkenheid van burgers, ngo's en andere belanghebbenden bij de uitvoering van milieuwetgeving te garanderen. Ze vermeldt ook dat de verslaggeving toegankelijk moet worden gemaakt in overeenstemming met de Richtlijn betreffende de vrije toegang tot milieu-informatie.

01/ De afdeling Milieu-inspectie

Het milieuhandavingsrapport start met een beschrijving van de organisatie en de werking van de afdeling én met een rapportering over de gebruikte middelen (personeel, budget ...).

02/ Het jaar 2014 van MI in cijfers

Het tweede deel van dit rapport geeft een aantal cijfers over de werklast en de activiteiten van de afdeling.

Alle milieu-inspecties worden uitgevoerd op basis van een milieu-inspectieplan. Dit planmatig werken is een basisbeginsel van de aanbeveling. Zo vermeldt de aanbeveling onder andere dat *om de doeltreffendheid van het inspectiesysteem te garanderen, de lidstaten erop toe moeten zien dat milieu-inspectieactiviteiten van tevoren worden gepland*.

Dit deel geeft een cijfermatig overzicht van de uitvoering en de resultaten van dit plan.

Inhoud

Voorwoord	3
Inleiding.....	5

01/ De afdeling Milieu-inspectie

Organisatie

Situering van MI	11
Opdracht.....	12
Bevoegdheden.....	13
Interne structuur	14

Werking

Strategische en operationele planning.....	19
Het milieu-inspectieplan (MIP).....	21
Waarom een milieu-inspectieplan?.....	21
Doelstellingen van het MIP.....	21
Totstandkoming van een MIP.....	22
Het MIP 2014.....	22

Personeel en middelen

Personeel.....	25
Aanwending van kredieten.....	25
Laboratoriumkosten	25
Handhavingstudies.....	25
Overzicht van kosten m.b.t. labocontracten, handhavingsonderzoeken en kwaliteitssysteem	26
Werkingsmiddelen.....	26

02/ Het jaar 2014 in cijfers

Algemene cijfers

Algemene gegevens	33
Gegevens van externe oorsprong	33
Vergunningen	33
Klachten	33
Voorvallen	34
Parlementaire vragen	34
Activiteiten MI	35
Inspecties	35
Monsternames en metingen	35
Processen-verbaal	36
Maatregelen	37
Bestuurlijke maatregelen	37
Veiligheidsmaatregelen	37
Voorstellen tot schorsing en/of opheffing vergunning	38

Het Seveso II-inspectieprogramma	41
--	----

Het GPBV-handhavingssysteem	43
-----------------------------------	----

Bijlagen

Contactpersonen binnen MI	45
Gebruikte afkortingen	46
Instanties	46
(Milieu) technische termen	46
Stoffen en parameters	46
Adressen	47

01/

**DE AFDELING
MILIEU-INSPECTIE**

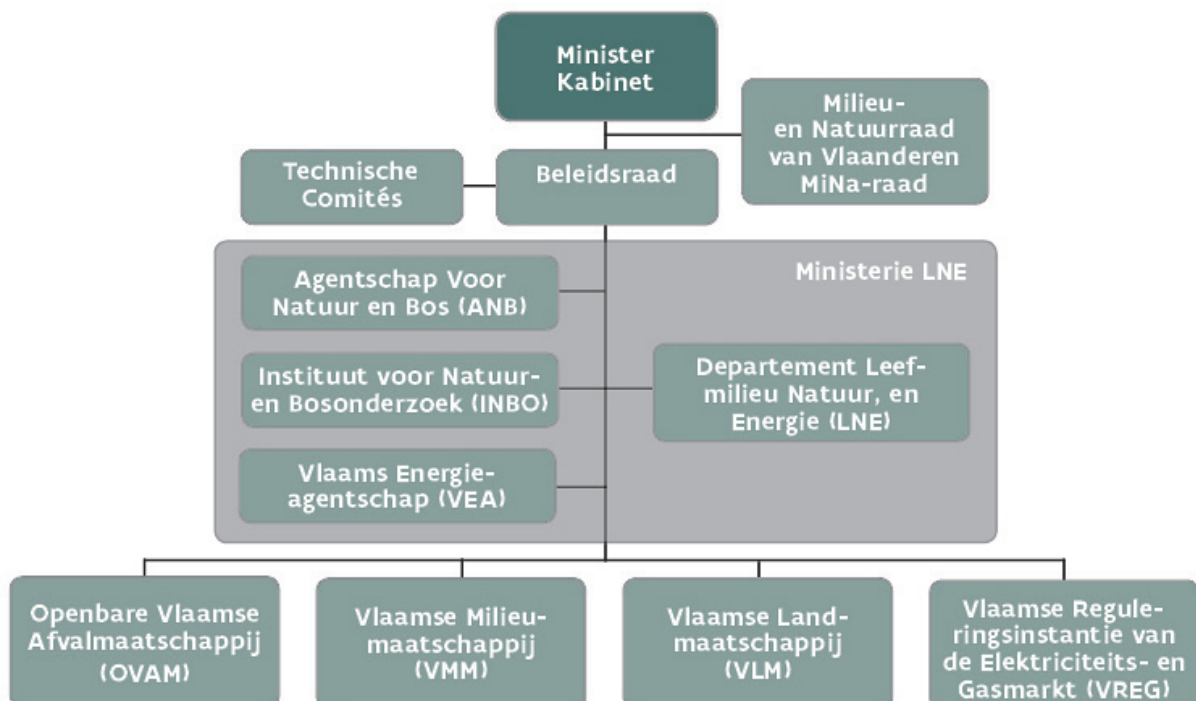
1 ORGANISATIE

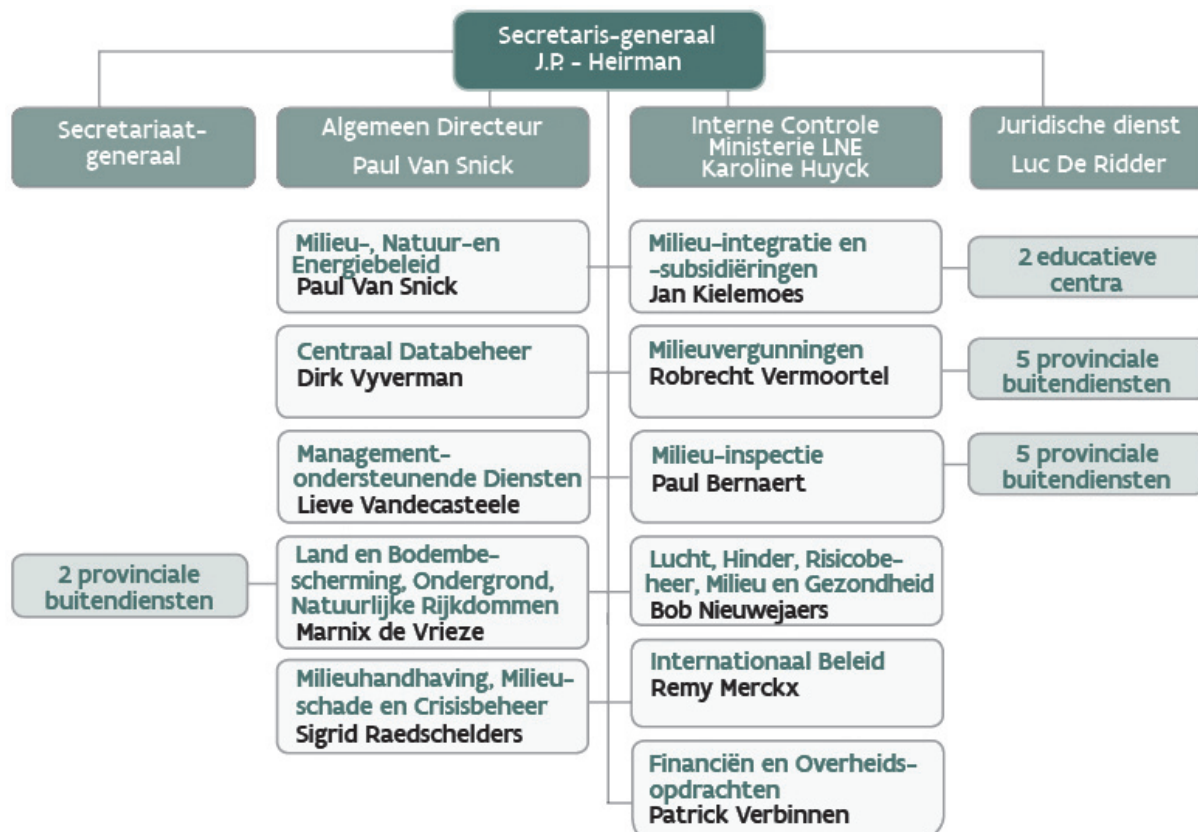
Binnen het Vlaamse Gewest is MI het belangrijkste orgaan voor het toezicht op de naleving van de milieuhygiënewetgeving. Dit hoofdstuk start met de situering van MI binnen de Vlaamse Overheid en binnen het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE). Daarna wordt de aandacht volledig gericht op MI met een omschrijving van de opdracht en de bevoegdheden van de afdeling. De opdracht van MI is uitgebreid en vereist niet alleen ervaring op het terrein, maar ook kennis van zaken, planning en uniformiteit. Daarom heeft MI een dubbele structuur: naast de klassieke verticale structuur is ook een horizontale structuur opgezet in de vorm van werkgroepen per milieucompartiment. Verder wordt de integrale kwaliteitszorg binnen MI, of hoe MI voortdurend naar kwaliteitsborging en –verbetering streeft, nader toegelicht.

1.1 SITUERING VAN MI

Sinds 1 april 2006, met de reorganisatie van de Vlaamse overheid in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid, maakt MI deel uit van het departement LNE.

De situering binnen het departement LNE en de plaats van het departement binnen het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie worden gevisualiseerd in onderstaande organogrammen.

1.2 OPDRACHT

In uitvoering van het Milieuhandavingsdecreet oefenen de toezichthouders van MI toezicht uit op de naleving van de milieuhygiënewetgeving. Joke Schauvliege, in 2014 aanvankelijk Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur en later Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, stelt in haar beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014 dat MI zich vooral moet toeleggen op inrichtingen met een grote milieurelevantie, zoals Seveso- en GPBV-bedrijven, en op het ketentoezicht op afvalstoffen. Dit, uitgebreid met het toezicht op de overige klasse 1-inrichtingen, is de kernopdracht van MI.

MI streeft voortdurend naar een verhoging van de kwaliteit van de handhaving. Daarbij wordt

bijzondere aandacht besteed aan een doelmatig, uniform en geïntegreerd optreden over heel Vlaanderen en wil MI een voorbeeldfunctie vervullen voor de lokale overheden. Handhaving vormt het sluitstuk van een goed milieubeleid. De geloofwaardigheid van dat beleid en het bereiken van effectieve milieuresultaten hangen immers af van de mate waarin en de manier waarop de milieuwetgeving wordt gehandhaafd.

Naast MI zijn er nog vele andere actoren betrokken bij de handhaving van de milieuhygiënewetgeving. Om de handhaving in haar geheel te laten slagen, moeten alle instanties constructief samenwerken. In het bijzonder moeten concurrerende

handhavingsactiviteiten worden vermeden. MI is actief in het vormen van netwerken tussen de instanties. Daarnaast heeft MI ook de taak om internationale contacten te leggen en om actief in te spelen op internationale vernieuwingen en tendensen.

Voor de beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie heeft MI de opdracht om de Vlaamse minister te adviseren over de uitvoerbaarheid en de handhaafbaarheid van de regelgeving. Hiertoe koppelt MI haar ervaringen op het terrein terug naar de beleidsmakers. Tot slot heeft MI de opdracht haar optreden en aanpak op geregelde tijdstippen kenbaar te maken en toe te lichten. Met die transparantie beoogt MI een voldoende breed maatschappelijk draagvlak voor de handhaving te creëren en te behouden.

1.3 BEVOEGDHEDEN

MI ontleent haar toezichtbevoegdheden aan het Milieuhandhavingsbesluit en houdt toezicht op de volgende Vlaamse milieuhygiënewetgeving (of delen ervan) en hun uitvoeringsbesluiten:

- 1° titel III, titel IV en titel XV van het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid
- 2° de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging
- 3° de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- 4° de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder
- 4°/1 de wet betreffende de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen
- 5° het Materialendecreet

- 6° het Grondwaterdecreet
- 7° het Milieuvergunningendecreet
- 8° de uitvoeringsbesluiten van de wetten en decreten, vermeld in punt 1° tot en met 7°
- 9° Verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaagafbrekende stoffen
- 10° Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002
- 11° verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG
- 12° verordening (EG) nr. 166/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de richtlijn 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad
- 13° verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen
- 14° verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen
- 15° verordening (EG) nr. 1907/2006 van het

- Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijn 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie
- 16° verordening (EG) nr. 1418/2007 van de Commissie van 29 november 2007 betreffende de uitvoer, met het oog op terugwinning, van bepaalde afvalstoffen, vermeld in bijlage III of III A bij verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad, naar bepaalde landen waarop het OESO-besluit betreffende het toezicht op de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen niet van toepassing is
- 17° het Mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan
- 18° het Oppervlaktedelfstoffendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan
- 19° het decreet Diepe Ondergrond en de uitvoeringsbesluiten ervan
- 20° Verordening (EU) nr. 333/2011 van de raad van 31 maart 2011 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer bepaalde soorten metaalschroot niet langer als afval worden aangemerkt overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad
- 21° het Pesticidendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, als het van

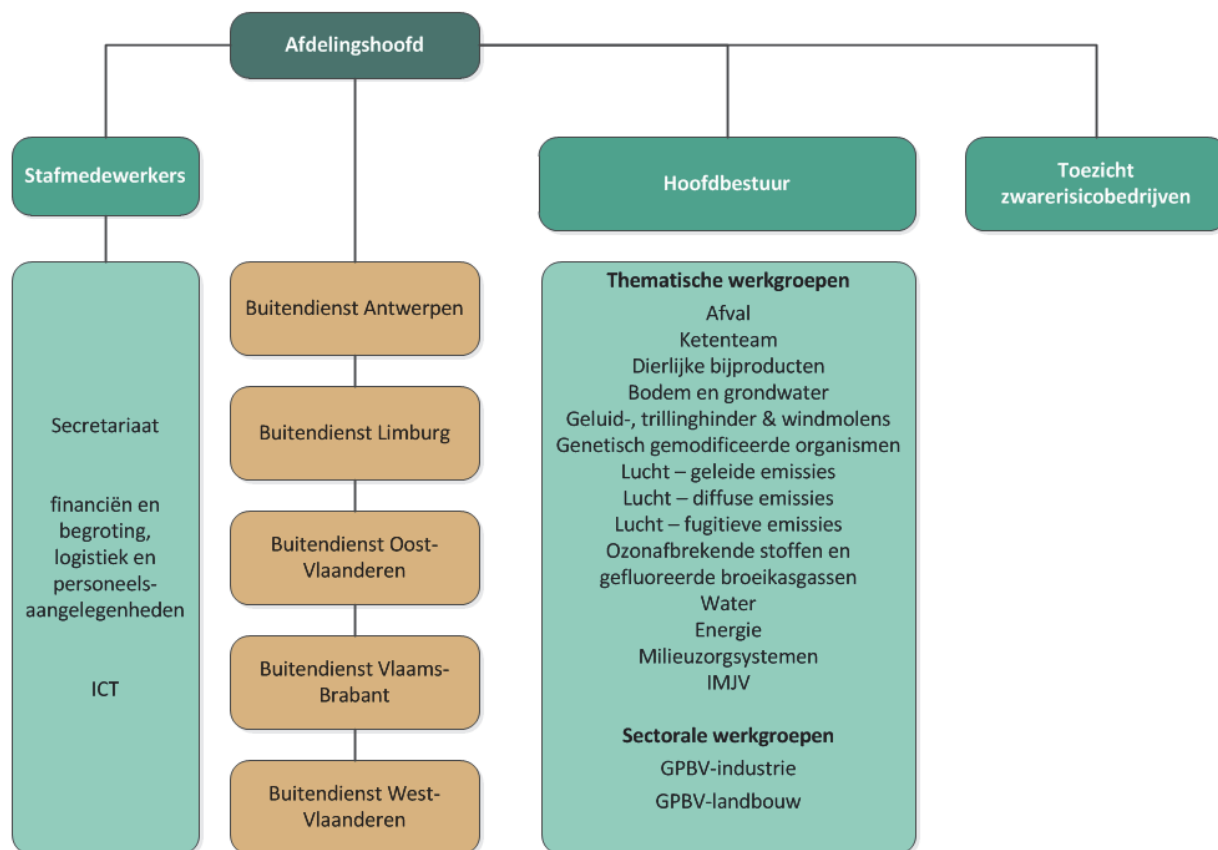
toepassing is op hinderlijke inrichtingen vermeld in artikel 3 van het Milieuvergunningendecreet

- 22° verordening EG nr. 1102/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 inzake het verbod op de uitvoer van metallisch kwik en andere kwikverbindingen en –mengsels en de veilige opslag van metallisch kwik
- 23° verordening (EU) nr. 1179/2012 van de Commissie van 10 december 2012 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer kringloopglas overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad niet langer als afval wordt aangemerkt
- 24° verordening (EU) nr. 715/2013 van de Commissie van 25 juli 2013 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer koperschroot overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad niet langer als afval wordt aangemerkt

Daarnaast heeft MI ook toezichtbevoegdheid in het kader van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

1.4 INTERNE STRUCTUUR

MI heeft in elke provincie een buitendienst. Zij staan in hoofdzaak in voor de inspecties, het nemen van maatregelen en de voortgangscontrole bij de saneringen van de gecontroleerde bedrijven. Hun 'ervaring op het terrein' wordt gebruikt als input voor de terugkoppeling naar de beleidsmakers.

Daarnaast zijn er twee centrale diensten. De belangrijkste taak van de dienst Toezicht zwarerisicobedrijven is de planmatige en systematische controle van de veiligheidsaspecten bij de zogenaamde Sevesobedrijven. Het hoofdbestuur coördineert de werking van de thematische werkgroepen. Zo waken zij over de planning, de diepgang, de uniforme uitvoering en de integratie van de handhavingcampagnes en ondersteunen zo de toezichthouders.

Deze werkgroepen vormen een horizontale structuur binnen de afdeling. Zij moeten garant staan voor een gecoördineerde en uniforme aanpak in het hele Vlaamse Gewest. Eind 2014 waren de volgende werkgroepen actief:

- ❖ Werkgroep afval;
- ❖ Ketenteam voor controle op de inzameling en vervoer van afvalstoffen;
- ❖ Werkgroep dierlijke bijproducten;
- ❖ Werkgroep bodem en grondwater;
- ❖ Werkgroep geluid-, trillinghinder en windmolens;
- ❖ Werkgroep genetisch gemodificeerde organismen en pathogenen (GGO's);
- ❖ Werkgroep lucht – geleide emissies (m.i.v. geur)
- ❖ Werkgroep lucht – diffuse emissies
- ❖ Werkgroep lucht – fugitieve emissies (VOS)
- ❖ Werkgroep ozonafbrekende stoffen en gefluoreerde broeikasgassen;
- ❖ Werkgroep water;

- ❖ Werkgroep energie;
- ❖ Werkgroep milieuzorgsystemen;
- ❖ Werkgroep IMJV.

De coördinatie van de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging in het kader van de gelijknamige Europese richtlijn Industriële Emissies gebeurt werkgroepoverstijgend met uitzondering van de aspecten van grote landbouwbedrijven die door de werkgroep GPBV Landbouw worden besproken.

Een werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van elke buitendienst en het hoofdbestuur. Deze laatsten fungeren als gangmaker.

Een aantal stafmedewerkers staan in voor de administratieve ondersteuning van de afdeling (personeel, logistiek, financiën en ICT).

PI ACTII ITR

AIRBELEY

UCAR DL 430

ACRONAL S760

UCAR DL420G

PRIMAL SF 016

ORGAL K 640 NI

ACRUNAL 2900D

2900D

Handwritten markings and two red indicator lights on the control panel.

2 WERKING

2.1 STRATEGISCHE EN OPERATIONELE PLANNING

MI heeft midden de jaren '90 de missie, visie en waarden van haar organisatie en haar medewerkers duidelijk vastgelegd.

Het uitgangspunt was de bestaansreden van MI: 'het toetsen en bevorderen van de kwaliteit van het milieuhygiënebeleid en de uitvoering ervan, teneinde de milieukwaliteit te behouden en daar waar nodig te verbeteren en zo nodig hinder, schade en zware ongevallen te voorkomen.'
De missie (waar staan we nu?) is een verdere uitdieping van die bestaansreden: 'wij als afdeling Milieu-inspectie toetsen en bevorderen de kwaliteit van het milieuhygiënebeleid en de uitvoering ervan teneinde de milieukwaliteit te behouden en daar waar nodig te verbeteren en zo nodig hinder, schade en zware ongevallen te voorkomen.'

De visie geeft aan welke organisatie MI wil zijn: 'de afdeling Milieu-inspectie wordt dé organisatie die instaat voor een doelmatig, deskundig, uniform, integraal en sturend handhavingsbeleid van de milieuhygiënewetgeving.'

De afdeling Milieu-inspectie is dus steeds in beweging en in een voortdurend veranderingsproces verwickeld. Om van de huidige toestand (missie) tot de gewenste situatie (visie) te komen, werd er een strategie uitgewerkt.

De strategie van MI werd herzien naar aanleiding van de hervorming van de Vlaamse overheid in 2006. Binnen het departement Leefmilieu, Natuur en Energie werden een aantal nieuwe bevoegdheden opgenomen, andere werden afgestaan. Ook werd de organisatiestructuur

grondig gewijzigd. Dit had tot gevolg dat de strategische doelstellingen en de visie van het departement moesten herzien worden. Ook de verschillende afdelingen moesten hun doelstellingen en kernactiviteiten herzien, omdat deze moeten bijdragen aan de strategische doelstellingen van het departement. Daarom heeft MI in de loop van 2007 nieuwe strategische en operationele doelstellingen en kernactiviteiten vastgelegd.

De kernactiviteiten werden in 2013 nogmaals herzien ter gelegenheid van een departementale oefening om de processen te rationaliseren en uniformer te definiëren voor de verschillende afdelingen. Deze denkoefening resulteerde in vijf processen (met subprocessen), die de werking van MI samenvatten. Vervolgens werden in 2014 de operationele doelstellingen in het nieuwe proceskader ingepast. De verdere optimalisatie van de structuur en de werking van MI worden hierdoor gestuurd.

Jaarlijks worden de operationele doelstellingen van MI herzien om veranderingen op korte termijn te sturen (1 à 3 jaar). Deze operationele doelstellingen, opgesteld voor de hele afdeling, worden op hun beurt in cascade doorvertaald naar persoonlijke doelstellingen die worden opgenomen in een persoonlijk planningsdocument voor alle personeelsleden.

Het Strategisch en Operationeel Plan 2014 (SOP 2014) gaat uit van drie strategische doelstellingen voor de afdeling:

1. *Handhaving van de milieuhygiënewetgeving versterken voor een kwaliteitsvol leefmilieu*

2. *Actieve wisselwerking met andere milieu(handhavings)actoren intensifiëren*
3. *Versterken van de deskundigheid*

Overzicht van het SOP 2014

Proces 1: Milieuhygiënerelgeving handhaven (toezicht houden, maatregelen nemen, melden en informeren i.f.v. sanctionering)

1. Milieu-inspectieplan en -programma's opstellen
2. Uitvoeringskader uitwerken en optimaliseren Implementeren van handhavingssystemen voor Seveso, GPBV en ketentoezicht afvalstromen
3. Milieu-inspectieplan en -programma's uitvoeren Optimaliseren van het milieuhandavingsinstrumentarium
4. Uitvoering Milieu-inspectieplan en -programma's monitoren en evalueren en erover rapporteren

Proces 2: Verzekeren permanentie en respons i.f.v. handhaving inzake milieuhygiëne

1. Permanentie- en responsstelsel uitwerken, evalueren en optimaliseren
2. Permanentie en respons verzekeren

Proces 3: Bijdragen aan de voorbereiding en evaluatie van het beleid en regelgeving m.b.t. milieuhygiëne

1. Proactief toetsen van de handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid van ontwerpregelgeving (ex ante evaluatie)
2. Terugkoppelen van de ervaringen uit het veld naar de beleidsmakers (ex post evaluatie)
3. Formuleren van voorstellen voor de milieuregelgeving

Proces 4: Voorbereiden en evalueren van het handhavingsbeleid en -regelgeving m.b.t. milieuhygiëne

1. Ontwikkelen, uitwerken en evalueren van het milieuhandhavingsbeleid
2. Ontwikkelen, uitwerken en evalueren van de milieuhandhavingsregelgeving

Proces 5: Ondersteunen van andere handhavingsactoren

1. 'Hoog toezicht' uitoefenen op lokale milieutoezichthouders (in de plaats treden van)
2. Ondersteuning verlenen aan lokale milieutoezichthouders
3. Opleiding geven o.a. in erkende instellingen
4. Ondersteuning bieden aan andere actoren dan lokale milieutoezichthouders

Aan de (sub)processen zijn operationele doelstellingen vastgehangen met tijdshorizon en prestatie-indicatoren voor opvolging of

kwantificatie van de vooruitgang die geboekt wordt t.a.v. het gestelde doel.

Voor 2014 (soms doorlopend in 2015) werden onder meer volgende operationele doelstellingen vastgelegd:

- ❖ Organiseren en volgen van vorming volgens VTO-plan 2014 van MI: over instrumentele beveiligingen, over procesmanagement, over de nieuwe Vlaremrein, over technieken in luchtzuivering, over procedures water kwaliteitshandboek monsternames, over geluidsmetingen, over het handhavingsinstrumentarium
- ❖ Optimaliseren van het GPBV-handhavingssysteem: uitwerken instrumenten
- ❖ Aanpassen van het Sevesohandhavingssysteem aan de bepalingen van de Seveso III-richtlijn
- ❖ Uitbreiden van het handhavingssysteem voor ketentoezicht met de toezichtsbevoegdheid doorvoer van afvalstoffen
- ❖ Optimaliseren Milieuhandhavingsinstrumentarium: aanpassen aan gewijzigde bepalingen MHD/B en aan Salduz wet
- ❖ Ontwikkelen risicogebaseerd Milieu-inspectieplan
- ❖ Ontwikkelen van een nieuwe ondersteunende ICT-toepassing voor het plannen, uitvoeren en monitoren van het Milieu-inspectieplan en de -programma's
- ❖ Trekkerschap uitvoeren van de aanpassing van de EVOA-verordening
- ❖ Formuleren van een voorstel van normenkader voor laagfrequent geluid in overleg met beleidsmakers
- ❖ Permanentie- en responsstelsysteem uitbreiden i.f.v. doorvoer afvalstoffen, implementeren en evalueren
- ❖ Bijdragen aan de omzetting van de Seveso III-richtlijn, partim handhaving
- ❖ Meewerken aan de actualisatie van het Samenwerkingsakkoord EVOA-verordening
- ❖ Meewerken aan de actualisatie van de Conventie Dierlijke Bijproducten

- ❖ Bijdragen aan het opstellen van decreet en besluit handhaving omgevingsvergunning

2.2 HET MILIEU-INSPECTIEPLAN (MIP)

MI pakt de handhaving van de milieuhygiënewetgeving op een planmatige wijze aan. In haar jaarlijks milieu-inspectieplan probeert MI al haar inspectieactiviteiten in kaart te brengen en te begroten qua budget en personeelsinzet.

2.2.1 **Waarom een milieu-inspectieplan?**

De uitdaging waar de Vlaamse handhavers voor staan, is ervoor te zorgen dat het toezicht op de naleving van de milieuwetgeving evolueert van toevalstreffers naar een planmatige handhaving. Dit gebeurt via jaarprogramma's voor de handhaving, waarin de prioriteiten voor een bepaald werkjaar worden vastgelegd en de handhavingsacties worden gepland. Essentieel is dat alle handhavingsacties worden uitgevoerd op basis van een diepgaand inzicht. Er is ook de algemene Europese trend naar een meer systematische, planmatige en gecoördineerde handhaving. Van de lidstaten wordt verwacht dat alle milieu-inspectieactiviteiten van tevoren worden gepland en dat dergelijke inspectieprogramma's openbaar worden gemaakt.

2.2.2 **Doelstellingen van het MIP**

De doelstellingen van het MIP bevinden zich op verschillende niveaus. Op het niveau van de organisatie heeft het plan een doelmatige, deskundige, uniforme, integrale en sturende aanpak van de controles tot doel.

Een tweede belangrijke doelstelling richt zich op het vlak van de effectiviteit van de controles. Het plan voorziet in diepgaande en zo mogelijk geïntegreerde controles bij klasse 1-inrichtingen die (potentieel) sterk milieubelastend zijn of die ernstige risico's voor de omgeving inhouden. Bij de selectie van de bedrijven of bedrijfssectoren wordt rekening gehouden met hun milieureputatie en -verleden.

De beheersing van het werkvolume en de werkdruk is een derde doelstelling voor het opmaken van de jaarplanning. MI wordt immers geconfronteerd met een groot aantal en een grote diversiteit aan te controleren inrichtingen. Een goede jaarplanning moet prioriteiten leggen en daardoor helpen om het werkvolume en de werkdruk te beheersen.

2.2.3 Totstandkoming van een MIP

Het jaarlijks MIP is het resultaat van intern overleg waarbij alle toezichthouders van MI hun voorstellen kunnen laten horen. MI peilt daarnaast ook naar prioritaire handhavingsnoden bij andere (milieu) handhavingsactoren. De verzamelde voorstellen worden geïnventariseerd en uitgediept. Daarna worden de handhavingsprioriteiten voor het komende jaar vastgelegd.

Het hoofdbestuur werkt de voorstellen uit en begroot zowel de personeelsinzet als het budget. Hierbij worden een aantal beginselen van professioneel projectmanagement toegepast: doelstellingen en verantwoordelijkheden worden

duidelijk vastgelegd, mijlpalenplannen worden uitgetekend, criteria voor succes worden bepaald,...

Het MIP wordt daarna definitief aanvaard door de staf en ter goedkeuring voorgelegd aan de secretaris-generaal en de minister.

2.2.4 Het MIP 2014

In het MIP 2014 zijn alle handhavingsactiviteiten van de afdeling opgenomen voor dat jaar. Heel wat inspectiecampagnes kaderen in of geven ondersteuning aan projecten van het MINA-plan 4 of geven uitvoering aan regionale, nationale en internationale verplichtingen. Het MIP 2014 geeft daarnaast uitvoering aan de Beleidsnota 2009-2014 – Leefmilieu en Natuur van Joke Schauvliege, in 2014 aanvankelijk Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur en later Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, door bijzondere aandacht te besteden aan twee specifieke doelgroepen nl. Sevesobedrijven enerzijds en GPBV-bedrijven anderzijds en door ook een flink deel van de beschikbare inspectietijd te voorzien voor ketentoezicht op afvalstoffen.

Ook emissiegerichte inspecties en controle van zelfcontroleactiviteiten van de bedrijven worden in dit kader onverminderd verdergezet in verschillende acties van het MIP 2014. Daarnaast is er in diverse acties ook aandacht voor andere accenten uit de beleidsnota onder andere voor de fijn stof problematiek.

Overzicht van het MIP 2014

Aard	Thema	Titel		
Specifieke handhavingcampagnes	Projecten	B&G	Controle van geothermische installaties	
		Afval	Controle op het wegtransport van afvalstromen Controle op de uitvoer van afvalstoffen via zeehavens Controle op opmenging van afvalstoffen in bunkerolie	
		REACH	Controle op de naleving van REACH	
	Acties	Water	Controle van RWZI's Controles op vraag van VMM Voedingsbedrijven onder richtlijn 91/271 Lozing van gevaarlijke stoffen Lozing van verontreinigd hemelwater Ecotoxiciteit van bedrijfsafvalwater Controle van de WZI's van benzinestations/parkings langs snelwegen	
		Veiligheid	Controle van de veiligheidsaspecten bij koelinstallaties op ammoniak Controle van de risicobeheersing door bedrijven	
		Geluid	Geluids- en trillingsonderzoeken Kwaliteitscontrole akoestische onderzoeken	
		B&G	Controle van grondwaterwinningen Controle van de zelfcontrole grondwater	
		Afval	Controles in het kader van de overeenkomst dierlijke bijproducten Controle op de sortering van bedrijfsafval Controles in het kader van ketentoezicht Controles op laadplaatsen van AEEA met bestemming export Controle op specifieke materialen die geen afvalstof zijn	
		Lucht	Controle op gefluoreerde ozonafbrekende stoffen en broeikasgassen Controle van de zelfcontrole lucht Geuronderzoeken Fijn stof (PM10): aanpak van diffuse emissies in 'hot spot'-gebieden Emissiemetingen bij biomassa- en houtafvalverbrandingsinstallaties Acties ter beperking van de emissie van de verspreiding van zware metalen naar de lucht Controle op illegale bijvullingen bij koelinstallaties die gefluoreerde broeikasgassen bevatten Infrarood gaslekdetectie onderzoek op opslagtanks Leak Detection and Repair (LDAR) Beperking van de emissie van dioxineachtige PCB's (bij schrootverwerkende bedrijven)	
		GGO	Controle van ingeperkt gebruik GGO's en pathogene organismen	
		Routine	Water	Routine- en ad hoc monsternames afvalwater
			Geluid	Ad hoc geluids- en trillingsmetingen
			Afval	Routine monsternames afvalstoffen, bodem en grondwater
			Lucht	Routine emissiemetingen lucht Ad hoc immissiemetingen lucht
EMS	Breedbandmetingen van elektromagnetische straling van zendantennes			
Exploitatie	Controle van milieuvergunningen Controle van de zelfcontrole (m.u.v. projecten en acties) Controles afvalverwerkende bedrijven Controle asbest			
Reactief		Klachten		
		Voorvallen		
		Evaluatieverslag proefvergunning Evaluatie werkplan + andere documenten		
		Rapportering 'kantschriften'		
Voortgangscontroles (handhavingsinstrumentarium)				
Eigen initiatief				

3 PERSONEEL EN MIDDELEN

In dit deel wordt een overzicht gegeven van de personele en financiële middelen die de afdeling ter beschikking heeft om haar opdracht uit te voeren.

3.1 PERSONEEL

Aantal personeelsleden	A2A	A2	A1	B2	B1	C2	C1	D2	D1	Totaal
Afdelingshoofd en Stafmedewerkers	1	1	1			1	2			6
Hoofdbestuur		1	13							14
Toezicht zware risicobedrijven		1	12							13
Buitendienst Antwerpen		1	19	1	3	1	3			28
Buitendienst Limburg			9	1	4	1	4			19
Buitendienst Oost-Vlaanderen		1	13	2	4		2		1	23
Buitendienst Vlaams-Brabant			8	1	4		2	1		16
Buitendienst West-Vlaanderen			15				2		1	18
Totaal	1	5	90	5	15	3	15	1	2	137

3.2 AANWENDING VAN DE KREDIETEN

3.2.1 Laboratoriumkosten

Ter ondersteuning van haar sleutelproces 'Milieuhygiëneregelgeving handhaven' sluit MI overeenkomsten af met erkende laboratoria voor het meten, bemonsteren en analyseren van allerlei stoffen en emissies.

Voor de meting, monsternamen en analyse van afvalwater, koelwater en oppervlaktewater enerzijds en afvalstoffen, bodem en grondwater anderzijds werden per provincie overeenkomsten afgesloten.

Om emissiemetingen uit te voeren op de schoorsteen van verbrandingsinrichtingen en procesinstallaties werd met twee laboratoria een contract afgesloten.

Naast de hierboven vermelde algemene overeenkomsten werden nog enkele overeenkomsten afgesloten voor een aantal specifieke dossiers.

3.2.2 Handhavingsstudies

In bepaalde omstandigheden is het noodzakelijk bijkomende studies te laten verrichten door gespecialiseerde laboratoria of deskundigen. Zo kunnen bijvoorbeeld niet-courante analyses worden uitgevoerd of kan de milieu-impact van een specifiek bedrijf worden onderzocht. De studies worden uitgevoerd ter advisering en ter voorlichting van MI.

In toepassing van het kwaliteitssysteem wordt een kwaliteitshandboek onderhouden en opgevolgd.

Hierbij wordt geregeld een interne audit binnen MI uitgevoerd.

3.2.3 Overzicht van kosten m.b.t. labo-contracten, handhavingsonderzoeken en kwaliteitssysteem

Het totale beschikbare vastleggingskrediet voor 2014 bedroeg € 1.987.000 en er werd 100% vastgelegd. Het ordonnanceringskrediet bedroeg € 1.698.000 en werd voor 78% uitbetaald.

3.2.4 Werkingsmiddelen

De toezichthouders van MI beschikken over heel wat middelen om hun taken efficiënt en effectief uit te voeren.

Bij de voorbereiding van een inspectie kan een toezichthouder gebruik maken van het papieren dossier dat op elke buitendienst aanwezig is. Daarnaast hebben ze toegang tot diverse andere documenten (door raadpleging van informatie bij andere entiteiten en/of door raadpleging van databanken via internet): integraal milieujaarverslag, milieueffectrapporten, veiligheidsrapporten, decretale milieuaudits, meldingen van afvoer van afvalstoffen, meetresultaten allerhande, ...

Elke dienst heeft bovendien een beperkte bibliotheek met publicaties over de handhaving van de milieuhygiënewetgeving en boeken die het mogelijk maken om de evolutie in de gebruikte technieken en in de (handhaving van de) milieuhygiënewetgeving te volgen. Daarnaast gebruiken de toezichthouders een elektronisch dossieropvolgingssysteem, waarmee op een eenvoudige manier een overzicht kan bekomen worden van de verschillende documenten die bij MI aanwezig zijn over het betrokken bedrijf.

Voor de uitvoering van de inspecties beschikken de toezichthouders van MI over heel wat materieel en over aangepaste dienstwagens. In de meeste dienstwagens is een scheidingswand aangebracht tussen de passagiers- en de kofferruimte zodat propere en mogelijk gecontamineerde items gescheiden kunnen vervoerd worden. Bovendien is elke dienstwagen voorzien van een koelbox, waarmee genomen monsters gekoeld en in het donker kunnen vervoerd worden tussen de plaats van monsternamen en het laboratorium.

Voor het zelf uitvoeren van metingen op het terrein beschikken de toezichthouders onder meer over pH- en temperatuurmeters, geluidsmeters, trillingsmeters, radioactiviteitsmeters, gasdetectiemeters, explosiemeters en PAK-markers. MI zorgt voor het onderhoud en de ijking van deze toestellen. Om bepaalde situaties vast te leggen beschikken de toezichthouders ook over een fototoestel. Ook voor het uitvoeren van monsternames van water, afval en bodem beschikken de toezichthouders over een grote hoeveelheid materieel.

Bovendien is er een grote aandacht voor de persoonlijke bescherming tijdens de inspecties: ook hiervoor zijn tal van beschermingsmiddelen, waaronder ook diverse meettoestellen ter beschikking.

Om de goede werking van de afdeling te waarborgen beschikt MI over een aantal kredieten die haar in de mogelijkheid stellen de noodzakelijke aankopen te realiseren en te zorgen dat haar personeelsleden de nodige vormingen kunnen volgen.

Afdelingshoofd en stafmedewerkers

v.l.n.r.: Hedwig Stylemans, Tanja Verschaeren, Paul Bernaert, Daisy Van Calster, Jos Tits
Ontbreekt: Veerle Janssens

Hoofdbestuur

Staannd v.l.n.r.: Ilse Maes, Rita Van Ham, Jan Van Hoeymissen, Roel Vaneerdeweg, Marian Renkens, Steven Heylen, David van der Ha, Bart Palmans, Hans Delcourt
Zittend v.l.n.r.: Saartje Swinnen, Martine Blondeel, Geert Keppens, Paul Cuypers
Ontbreekt: Krista Thomas

Toezicht zwareisicobedrijven

Staannd v.l.n.r.: Ingrid Roels, Wilfried Biesemans, Christof De Pauw, Wilfried Van den Acker, Marc Van Kerckvoorde, Gwenny Vanhaecke, Peter De Neve, Nele Loos

Zittend v.l.n.r.: Philip Tanghe, Inge Dils, Inge Delvaux, Christel Gernay

Ontbreekt: Leentje Timmerman

Buitendienst Limburg

Staannd v.l.n.r.: Erwin Brouwers, Peter Schoups, Kaat Vanmeeren, Tom Nuyts, Josée Vanthienen, Peter Brien, Liesbet Rommens, Christophe Bervoets, Peggy Cloostermans, Ann Janssens, Filip Moers, Karolien Bers, Tom Maes

Zittend v.l.n.r.: Freddy Noels, Rudi Rademaekers, Guido Gerits, Jan De Paep, Sybille Vanderhenst

Ontbreekt: Irène Poelmans

Buitendienst Antwerpen

Staannd v.l.n.r.: Ilse Colman, Joke Valckx, Monique Dirickx, Diane Haelwaeters, Ivo Broekmans, An Swinnen, An Van Steenberghe, Veerle Wiercx, Karen Van Craenenbroeck, Ann Devisschere, Linda Van Geystelen, Bart Boschmans, Lief Mannaerts, Kris De Wree, Elsje De Jonghe, Jos Moeskops, Anne Colman, Hans Vermeiren, Ann Van Deun, Anja Van der Auwera, Wim Vermetten
 Knielend v.l.n.r.: Jan Valckx, Marc De Strooper, Rinus Van Roten, Michael Allison, Sam Gielen
 Ontbreken: Chris Tackaert, Joffrey Vanmoer

Buitendienst Oost-Vlaanderen

Staannd v.l.n.r.: Peter Coene, Gregory Vanneste, Eric Ryckaert, Gert Govaerts, Steven Overmeire, Frank Verslype, Peter Permanne, Carine Baert, Steven Van Acker, Marian Lagrou, Fatma Erkalkan, Lieve Joos, Wilfried Van Vaerenbergh, Greet De Wandeler, Peter Wesemael, Valérie Yde, Greta De Maesschalck
 Zittend v.l.n.r.: Els Van Bever, Jens Demeyer, Sofie Fevery, Bart Dewaele
 Ontbreken: Carmen Bauwens, Myriam Macharis, Frans Van der Cruyssen

Buitendienst Vlaams-Brabant

Staannd v.l.n.r.: Kathleen Dethier, Mathy De Preter, Philippe Verbecq, Marc Vanthienen, Rafaël de Sousa Cecilia, Gert Van de Cauter, Tina Poels, Christiane Reinquin

Knielend v.l.n.r.: Eric Van Gijsegheem, Kevin Pauwels, Dirk Crivits, Koen Mandonx, Patrick Bergen

Ontbreken: Robert Dupont, Carine Holsbeekx

Buitendienst West-Vlaanderen

Staannd v.l.n.r.: Marc De Vos, Yoeri Van Dam, Carl Feryn, Danny Deygers, Robrecht Pillen, Geert Van Landschoot, Nele Vanassche, Joachim Hazebrouck, Katelijne Schaerlaekens, Koen Mergaert, Iris Castel

Zittend v.l.n.r.: Katrijn Holvoet, Joke Lahousse, Betty Verstraete, Tine Soetens, Nathalie Roels, Wim Delaere

Ontbreekt: Godelieve Martens

02/
**HET JAAR
IN CIJFERS**

1 ALGEMENE CIJFERS

In dit deel worden de activiteiten van de afdeling voorgesteld aan de hand van een aantal cijfers. Deze cijfers geven nooit een volledig beeld van de activiteiten van MI, maar kunnen in een aantal gevallen wel een goede aanwijzing zijn voor tendensen of evoluties.

Cijfers geven ook basisinformatie voor de planning en evaluatie van het MIP.

1.1 ALGEMENE GEGEVENS

Beschikken over juiste gegevens is essentieel voor een doeltreffende handhaving.

De basis hiervoor vormt de kennis van de hinderlijke inrichtingen in Vlaanderen en hun milieuvergunningen.

MI verzamelt haar gegevens van deze bedrijven in een databank. Deze gegevens vormen de basis om de activiteiten van de afdeling doeltreffend te kunnen plannen.

Overzicht aantal bedrijven	
Klasse 1	22.978
Klasse 2	50.055
Totaal	73.033

Aantal GPBV-installaties industrie ⁽¹⁾ – landbouw ⁽²⁾	(1)	(2)
Installaties met hoog risico	151	0
Installaties met middelhoog risico	168	8
Installaties met laag risico	434	791
Totaal	753	799

Aantal Seveso-inrichtingen	
Hogedrempelinrichtingen	157
Lagedrempelinrichtingen	124
Totaal	281

1.2 GEGEVENS VAN EXTERNE OORSPRONG

1.2.1 Vergunningen

Overzicht besluiten over klasse 1-bedrijven voor 2014	
Nieuwe exploitaties	236
Hermachtigingen	740
Verandering of uitbreiding	873
Totaal:	1.849
Geweigerde vergunningen eerste aanleg	166
Definitieve weigeringen	41
Proefvergunningen	74

MI ontvangt heel wat informatie van buitenaf. Zo krijgt ze een afschrift van alle besluiten aangaande milieuvergunningaanvragen en bodemsaneringsprojecten.

1.2.2 Klachten

MI ontvangt elk jaar heel wat milieuklachten. Niet alle klachten hiervan zijn voor MI bestemd. Klachten over klasse 1-inrichtingen worden door

MI behandeld, evenals klachten over klasse 2- en klasse 3-inrichtingen die zware hinder veroorzaken. Op de website van MI wordt beschreven welke klachten MI wel of niet behandelt (<http://www.lne.be/organisatie/structuur/afdeling-milieu-inspectie/taken>).

Overzicht klachten per klasse		
	Aantal klachten	Aantal betrokken bedrijven of locaties
Klasse 1	1.193	436
Klasse 2	150	110
Klasse 3	40	21
Niet-ingedeelde inrichting	136	81
Totaal	1.519	648

Klachten per milieucompartiment*	
Geur	1.325
Geluid	674
Exploitatie	637
Lucht	189
Afval	171
Lozing	367
Bodem en grondwater	59
Mest	20
Veiligheid	17
Licht	30
Totaal aantal klachten	3.489
Aantal daartoe uitgevoerde inspecties	2.906

*Eén klacht kan handelen over meer dan één milieucompartiment

1.2.3 Voorvallen

Alle exploitanten hebben bij de uitbating van hun bedrijf de plicht alle nodige maatregelen te treffen om de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van voorvallen. Dat betekent onder andere dat zij de noodzakelijke interventiemiddelen moeten voorzien. Bij hinder, schade of gevaar daartoe moeten ze onmiddellijk alle nodige maatregelen treffen om die toestand te

verhelpen. Eventueel opgetreden verontreiniging moeten zij op verantwoorde wijze ongedaan maken. Ondanks alle mogelijke preventieve maatregelen gebeuren er echter nog steeds onvoorziene emissies die tot hinder kunnen leiden. Soms escaleren deze voorvallen in die mate dat ze schade berokkenen aan de mensen of het milieu in de omgeving van het bedrijf.

Naast de zorgplicht rust er ook een meldingsplicht op de exploitanten: ze moeten de voorvallen en de genomen maatregelen melden bij de burgemeester en MI. Als er een voorval heeft plaatsgevonden zal MI, als dat relevant is, er zich van vergewissen of inderdaad de nodige gevolgbeperkende maatregelen werden getroffen. De exploitanten moeten niet alleen voorvallen in de strikte zin melden. Ook als zuiveringstechnische voorzieningen uitvallen en als emissie- of immissienormen overschreden worden, moeten de toezichthouders op de hoogte gebracht worden.

Melding van voorvallen

Aantal meldingen	1.380
------------------	-------

1.2.4 Parlementaire vragen

MI geeft elk jaar heel wat input bij het beantwoorden van diverse vragen vanuit het Vlaams Parlement. Het betreft hierbij schriftelijke vragen, vragen om uitleg en interpellaties. Meestal noodzaken deze vragen niet tot het verrichten van bijkomende inspecties: de dossiers zijn bij MI goed bekend en er is weinig tijd beschikbaar tussen het stellen van de vraag en het meedelen van het ontwerp van antwoord.

Behandelde parlementaire vragen

Aantal schriftelijke vragen	26
Aantal interpellaties	0
Aantal vragen om uitleg	0

1.3 ACTIVITEITEN MI

1.3.1 Inspecties

Inspecties op het terrein vormen de basis van het toezicht. Naast routinecontroles wordt een groot deel van de inspecties uitgevoerd in het kader van een gecoördineerd project, na klachten of als voortgangscontrole van een eerder optreden. Het grootste aantal inspecties wordt uitgevoerd tijdens de normale werkuren. Aanvullend wordt er ook 's avonds, 's nachts en tijdens het weekend geïnspecteerd, aangezien milieuvervuiling geen 'nine to five'-aangelegenheid is. Toezichthouders stellen na iedere inspectie een verslag op.

Overzicht van het aantal uitgevoerde inspecties en gecontroleerde bedrijven	
Aantal uitgevoerde inspecties	12.015
- tijdens de diensturen	7.750
- 's avonds	2.358
- 's ochtends / 's nachts	1.244
- weekend / feestdagen	663
Aantal gecontroleerde bedrijven	4.902

1.3.2 Monsternames en metingen

Overzicht van het aantal monsternames	
Afval	662
Bodem	10
Grondwater	1
Water	944

Een toezichthouder kan veel vaststellen met de eigen zintuigen, maar dikwijls is het toch noodzakelijk om monsters te nemen voor een correcte en volledige technische vaststelling of om de juiste graad van verontreiniging of niet-conformiteit met de regelgeving te bepalen. Ook in 2014 werden heel wat monsters genomen. Rekening houdend met het feit dat elk monster

geanalyseerd wordt op verschillende parameters, betekent dit dat er vele duizenden analyses werden uitgevoerd.

1.3.2.1 Monsternames afvalwater

De routinemonsternames van afvalwater worden steeds op voorhand gepland. MI stelt elk jaar een planning op voor de in het volgend jaar uit te voeren afvalwatercontroles. Er wordt gewerkt met een basisfrequentie. Dit is de minimale frequentie waarmee een bedrijf wordt gecontroleerd.

De basisfrequentie is afhankelijk van het geloosde debiet, de bestemming van de lozing (riool of oppervlaktewater) en het al dan niet aanwezig zijn van gevaarlijke stoffen in het effluent.

De basisfrequentie kan worden aangepast in functie van de voorgeschiedenis van het bedrijf en de beschikbare personele en budgettaire middelen bij de afdeling.

De controles vallen uiteen in twee grote groepen. Enerzijds zijn er de steekproeven, waarbij tijdens een (onaangekondigde) controle een schepstaal van het geloosde afvalwater genomen wordt. Dit resulteert in een momentopname van de kwaliteit van het op dat moment geloosde afvalwater. Anderzijds zijn er de uitgebreide controles, waarbij een erkend laboratorium een monsternametoestel plaatst in opdracht van MI en zo gedurende enkele dagen tot weken, de lozing volgt.

Resultaten afvalwatercontroles	
Gecontroleerde bedrijven	525
- met steekproef	459
- met uitgebreide controle	57
aantal monsters	944
Bedrijven één of meermaals in overtreding	32

1.3.2.2 Monsternames afvalstoffen, bodem en grondwater

Sinds 2007 hanteert de afdeling een richt-frequentietabel waarin wordt vastgelegd waar en hoe dikwijls afvalstoffen worden bemonsterd, rekening houdend met het beschikbare budget en de beschikbare toezichthouders. Deze planning omvat bemonsteringen bij afvalproducerende en afvalverwerkende bedrijven en bij producenten van grondstoffen uit afvalstoffen. Een gedeelte van het budget wordt voorbehouden voor de bemonstering en analyse van afvalstoffen in niet-geplande situaties.

1.3.2.3 Metingen lucht en geluid

Net zoals monsternames zijn ook metingen noodzakelijk om een efficiënte controle mogelijk te maken of om de juiste graad van verontreiniging of overtreding te bepalen.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal uitgevoerde metingen in 2014.

Overzicht van het aantal routinemetingen	
Lucht	139
Geluid	80

1.3.2.4 Controles van koelinstallaties

Overzicht geteste koelinstallaties			
Koelmiddel	Aantal geteste installaties	Lekkende installaties (%)	Totaal aantal gevonden lekken
R22	12	33	7
R507 + R507a	24	46	14
R404a	51	33	23
R134a	43	16	8
R407 + R407c	21	13	6

MI controleert jaarlijks de exploitatie van koelinstallaties in bedrijven. Voorkomen en

beperken van lekken aan koelinstallaties is belangrijk voor zowel de bescherming van de stratosferische ozonlaag als de bestrijding van het broeikaseffect.

1.3.3 Processen-verbaal

Een aanvankelijk proces-verbaal wordt opgesteld na de vaststelling van een milieumisdrijf en wordt verstuurd naar de procureur des Konings. In één proces-verbaal kunnen verschillende overtredingen worden opgenomen. Bij het overzicht van de opgestelde processen-verbaal wordt er een onderscheid gemaakt tussen schendingen van het Milieuvergunningsdecreet en schendingen van andere wetgeving. Binnen het Milieuvergunningsdecreet wordt er verder een onderscheid gemaakt tussen het ontbreken van een (volledige) vergunning en het niet naleven van de voorwaarden. In de onderstaande tabel is de som van de laatste drie rijen daarom groter dan het getal in de eerste rij.

Op basis van de 'Prioriteitennota vervolgingsbeleid milieurecht in het Vlaams gewest', die op 18 maart 2013 werd ondertekend door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en de Federale minister bevoegd voor Justitie, kan MI in een proces-verbaal melding maken van het prioritaire karakter van een overtreding volgens de criteria die in de prioriteitennota zijn opgenomen.

Aanvankelijke processen-verbaal	
Totaal aantal	475
Aantal prioritaire processen-verbaal	200
Aantal niet-prioritaire processen-verbaal	275
Wegens geen of gedeeltelijke vergunning	290
Wegens niet naleven voorwaarden	235
Andere wetgeving	72

Naast de aanvankelijke processen-verbaal worden ook heel wat navolgende processen-verbaal

opgesteld. Daarmee worden aanvullende inlichtingen over een aanvankelijk proces-verbaal aan de procureur des Konings bezorgd. Dat gebeurt op eigen initiatief van MI of na een verzoek van het parket. Zo worden gegevens verstrekt over de bestuurlijke voortgangscontrole door MI, wordt een verklaring van de vermoedelijke overtreder doorgestuurd of wordt gemeld dat feiten opnieuw werden vastgesteld. Als het bedrijf na een aanmaning van MI aan alle voorschriften voldoet, wordt dat eveneens gemeld.

Navolgende processen-verbaal	
Totaal aantal	339

1.3.4 Maatregelen

Op 1 mei 2009 trad het nieuwe Milieuhandhavingsdecreet in werking. Dit heeft een belangrijke invloed op de manier waarop MI dossiers afhandelt die na een aanmaning een verdere behandeling vragen.

1.3.4.1 Raadgevingen en aanmaningen

Als MI bij een inspectie geen overtredingen vaststelt maar aanwijzingen heeft dat er in de toekomst wel een overtreding kan ontstaan, bijvoorbeeld omdat nieuwe of aangepaste wetgeving in voege zal treden of omdat de toezichthouders vanuit hun expertise oordelen dat installaties zouden kunnen falen, dan kan een raadgeving aan de exploitant worden verstuurd om er voor te zorgen dat conformiteit met de wetgeving continu wordt verzekerd. Stelt MI evenwel overtredingen vast, dan wordt de exploitant steeds aangemaand om de toestand te saneren en om alle toepasselijke bepalingen in wetten, decreten, besluiten en vergunningen na te leven. Gewoonlijk volstaat een aanmaning om te komen tot de nodige saneringen.

Een aanmaning bestaat in de meeste gevallen uit verschillende deelaanmaningen, die tegen verschillende data moeten uitgevoerd worden. Pas als alle deelaanmaningen zijn uitgevoerd, registreert MI dat de sanering is uitgevoerd.

Raadgevingen en aanmaningen	
Zonder proces verbaal	1172
Gesaneerd	1065
Na proces verbaal	352
Gesaneerd	321

1.3.5 Bestuurlijke maatregelen

Met de inwerkingtreding van het nieuwe Milieuhandhavingsdecreet, kunnen de toezichthouders van MI bestuurlijke maatregelen opleggen wanneer zij een milieumisdrijf of een milieu-inbreuk vaststellen.

Overzicht bestuurlijke maatregelen	
Bevel tot staking	8
Bevel tot regularisatie	13
Bestuursdwang	0
Combinatie van bovenstaande bestuurlijke maatregelen	11

1.3.6 Veiligheidsmaatregelen

Veiligheidsmaatregelen zijn maatregelen waarbij de toezichthouders alle handelingen kunnen stellen of opleggen die zij onder de gegeven omstandigheden nodig achten om een aanzienlijk risico voor mens of milieu uit te schakelen, tot een aanvaardbaar niveau in te perken of te stabiliseren. Ook de veiligheidsmaatregel is een nieuw instrument dat sinds 1 mei 2009 ter beschikking staat van de toezichthouder.

In 2014 werden twee veiligheidsmaatregelen getroffen.

1.3.7 Voorstellen tot schorsing en/of opheffing vergunning

Als een exploitant de bepalingen van het Milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden niet naleeft, kan de bevoegde overheid op voorstel van een toezichthouder de vergunning geheel of gedeeltelijk schorsen of opheffen, alsook de vergunningsvoorwaarden wijzigen of aanvullen.

In 2014 formuleerde MI één voorstel tot schorsing van de vergunning.

Aard	Thema	Titel	Geïnspecteerde bedrijven	PV's	Aanmaningen
Specifieke handhavingscampagnes	Projecten	B&G Afval	7	0	2
		Controle van geothermische installaties	-	23	12
		Controle op het wegtransport van afvalstromen (aantal controledagen = 24)	-	20	3
		Controle op de uitvoer van afvalstoffen via zeehavens (aantal controledagen = 13)	4	1	1
	REACH	Controle op opmenging van afvalstoffen in bunkerrole	23	1	1
	Water	Controle op de naleving van REACH	12	0	0
		Controle van RWZI's	71	16	24
		Controles op vraag van VMM	87	9	12
		Voedingsbedrijven onder richtlijn 91/271	14	0	1
		Lozing van gevaarlijke stoffen	9	2	2
		Lozing van verontreinigd hemelwater	10	0	2
		Ecotoxiciteit van bedrijfsafvalwater	12	1	3
		Controle betoncentralen	12	0	9
		Controle van de veiligheidsaspecten bij koelinstallaties op ammoniak	9	0	7
		Controle van de risicobeheersing door bedrijven	3	0	0
		Geluid- en trillingsonderzoeken	1	0	0
		Kwaliteitscontrole akoestische onderzoeken	27	3	11
		Controle van grondwaterwinningen	8	0	4
		Controle van de zelfcontrole grondwater	168	8	51
		Controles in het kader van de overeenkomst dierlijke bijproducten	128	2	40
		Controle op de sortering van bedrijfsafval	165	17	43
		Controles in het kader van ketentoezicht	6	2	2
		Controles op laadplaatsen van AEEA met bestemming export	4	0	0
		Controle op specifieke materialen die geen afvalstof zijn	88	18	53
		Controle op gefluoreerde ozonafbrekende stoffen en broeikasgassen	25	2	5
		Controle van de zelfcontrole lucht	6	1	0
		Geuronderzoeken	26	1	5
		Fijn stof (PM10): aanpak van diffuse emissies in 'hot spot'-gebieden	48	5	8
		Emissiemetingen bij biomassa- en houtafvalverbrandingsinstallaties	13	0	1
		Controle op illegale bijvullingen bij koelinstallaties die gefluoreerde broeikasgassen bevatten	19	0	5
		Infrarood gaslekdetectie onderzoek op opslagtanks	10	0	2
		Beperking van de emissie van dioxineachtige PCB's (bij schrootverwerkende bedrijven)	24	1	14
	GGO	Controle van ingeperkt gebruik GGO's en pathogene organismen	14	0	1
	Energie	Controle van groenestroom- en warmtekrachtkoppelingcertificaten			

Eén op de vijf gecontroleerde afvaltransporten is niet in orde met de transportdocumenten
MI verbeterd haar controles op de in- en uitvoer van afval door een betere samenwerking met de douanediens
Het internationale karakter van de bunkerrolehandel verplicht MI om over de (gewest-)grenzen heen te werken

Samenwerking werkt
Frequent controleren van bedrijfsafvalwater blijft noodzakelijk om de geboekte milieuwinst te behouden
Bedrijven zijn zich nog te weinig bewust van de verontreiniging die door de eigen bedrijvigheid wordt toegevoegd aan het afgevoerde hemelwater of terreinwater
Nullozerstatuut met volledig hergebruik van afvalwater uit de productie is mogelijk

MI blijft de goede naleving van de regelgeving rond dierlijke bijproducten bewaken bij zowel erkende inrichtingen, vervoerders, handelaars als inrichtingen van de voedselketen
Sortering aan de bron vraagt een voortdurende sensibilisering van bedrijven en werknemers
Controles aan de bron zijn soms een alternatief voor transportcontroles
Het gebruik van HCFC's in koelinstallaties neemt verder af
Geuronderzoeken kunnen de ervaren hinder door omwonenden bevestigen of ontkrachten
De voortdurende inspanningen van MI en andere actoren beginnen vruchten af te werpen: 2014 is het eerste jaar waarbij in Vlaanderen geen overschrijding van het toegelaten aantal PM10-daggrenswaarde-normoverschrijdingen is vastgesteld
Met behulp van een infraroodcamera werden 233 opslagtanks gescreend op lekken. Aan de bedrijven werd gevraagd een herstelplan op te stellen om de gevonden lekken te dichten
De grootste schredders en schrootverwerkende bedrijven van Vlaanderen werden aan een 'benchmark-inspectie' onderworpen. Er is aangetoond dat de PCB-problematiek een aandachtspunt blijft in deze sector. MI zal dit dan ook als prioritair beschouwen in de komende jaren
De correcte opslag en afvoer van afval afkomstig van inrichtingen met ingeperkt gebruik blijft een aandachtspunt
MI stelt vast dat de grootste risico's op overtredingen te vinden zijn bij de houtafvalverbranders en vergisters. MI zal deze dan ook als prioritair beschouwen in de komende jaren

2 HET SEVESO II-INSPECTIEPROGRAMMA

Bij de uitvoering van het Seveso II-inspectieprogramma legden de dertien toezichthouders van Toezicht zwaarereisicobedrijven in 2014 focus op de wijze waarop de Sevesobedrijven hun veiligheidsbeheersysteem uitwerken en implementeren op het gebied van interne noodplanning, inspectie en onderhoud, en operationele handelingen. Ook het vaststellen en implementeren van het preventiebeleid inzake zware ongevallen kwam in een groot aantal inspecties aan bod, evenals de beheersing van processtoringen. De toezichthouders schonken eveneens aandacht aan het incidenten- en ongevallenonderzoek, zowel voor de beheersystemen die gedegen onderzoeken moeten borgen als voor de diepgang en resultaten van onderzoeken die werden uitgevoerd n.a.v. effectieve incidenten en ongevallen. Bij ongeveer de helft van de controles was de voortgangscontrole van de tijdige en effectieve uitvoering van de corrigerende acties een thema.

Controles door Toezicht zwaarereisicobedrijven	
Aantal gecontroleerde hogedrempelinrichtingen	148
<i>Percentage gecontroleerde hogedrempelinrichtingen</i>	<i>94%</i>
Aantal gecontroleerde lagedrempelinrichtingen	105
<i>Percentage gecontroleerde lagedrempelinrichtingen</i>	<i>85%</i>
Aantal gecontroleerde niet-Seveso-inrichtingen	5
Totaal aantal gecontroleerde inrichtingen	258
Aantal controles bij hogedrempelinrichtingen	224
Aantal controles bij lagedrempelinrichtingen	140
Aantal controles bij niet-Seveso-inrichtingen	5
Totaal aantal Seveso-controles	369

3 HET GPBV-HANDHAVINGSSYSTEEM

MI stelde in 2012-2013 een specifiek GPBV-handhavingsplan op voor GPBV-installaties. Het maakt, samen met het GPBV-handhavingsprogramma, deel uit van het GPBV-handhavingssysteem. Het plan omvat alle GPBV-installaties op Vlaams grondgebied, een algemene lijst van relevante en significante milieuaspecten en een bijzondere beoordeling van de relevantie van deze milieuaspecten per GPBV-installatie. Het GPBV-handhavingsplan omvat ook een berekende risicoklasse die aan de GPBV-installatie wordt toegekend, met vermelding van de hiermee verbonden minimale inspectiefrequentie (jaarlijks, tweejaarlijks, driejaarlijks). De opeenvolgende jaarlijkse GPBV-handhavingsprogramma's voor routinematige controles bij GPBV-installaties zorgen ervoor dat er afdekkend (alle relevante milieuaspecten per GPBV-installatie worden binnen een zekere tijd tijdens een plaatsbezoek onderzocht) en risicogebaseerd (de frequentie van controle hangt samen met de risicoklasse) gecontroleerd wordt.

MI stelde haar eerste GPBV-handhavingsprogramma op begin 2014 en voerde het uit. Hiervoor had MI, op basis van een beslissing van de Vlaamse Regering, extra personeel geworven rond de jaarwisseling 2013-2014. De opleiding en inwerking van deze nieuwe toezichthouders vergde de nodige tijd. Hiermee werd rekening gehouden bij het bepalen van de vooropgestelde afdeckingsgraad van het GPBV-handhavingsprogramma 2014.

Afdeckingsgraad 'alle relevante milieuaspecten' in 2014	industrie + landbouw
voor gecontroleerde GPBV-installaties met hoog risico	17%
voor gecontroleerde GPBV-installaties met middelhoog risico	8%
Voor gecontroleerde GPBV-installaties met laag risico	9%

Optreden	industrie	landbouw
PV's	86	16
Aanmaningen	487	161

Er worden tevens niet-routinematige milieu-inspecties uitgevoerd bij GPBV-installaties naar aanleiding van milieuklachten en van meldingen van milieu-incidenten en gevallen van niet-naleving (overschrijding van emissiegrenswaarden) door exploitanten. De behandeling van deze klachten en meldingen gebeurt zo snel mogelijk en, indien nodig, gebeurt een bezoek ter plaatse. De rapportering hiervan zit vervat in de algemene cijfers onder hoofdstuk 1.

Bijlagen

Contactpersonen binnen MI

Inhoudelijke ondersteuning							
	Hoofd- bestuur	Toezicht zwarerisico- bedrijven	BD Antwerpen	BD Limburg	BD Oost- Vlaanderen	BD Vlaams- Brabant	BD West- Vlaanderen
Diensthoofd	Martine Blondeel	Inge Delvaux	Linda Van Geystelen	Freddy Noels	Greta De Maesschalck	Marc Vanthienen	Wim Delaere
Afval							
afval	Hans Delcourt		Michael Allison Wim Vermetten	Peter Brien	Gert Govaerts	Robert Dupont	Betty Verstraete
afvaltransport en ketentoezicht incl. doorvoer	Bart Palmans		An Van Steenberghe, Hans Vermeiren, Marc De Strooper	Tom Nuys	Steven Overmeire, Peter Coene, Gregory Vanneste	Philippe Verbecq	Koen Mergaert
dierlijke bijproducten	David van der Ha		Karen Van Craenenbroeck Sam Gielen	Christophe Bervoets	Sofie Fevery	Rafaël De Sousa Cecilia	Nathalie Roels
Water	Rita Van Ham		Ann Van Deun	Rudi Rademaekers Jan De Paep	Wilfried Van Vaerenbergh	Dirk Crivits	Robrecht Pillen
Lucht							
lucht – emissies	Roel Vaneerdeweg		Jos Moeskops Ann Devisschere	Liesbet Rommens	Marian Lagrou	Rafaël De Sousa Cecilia	Geert Van Landschoot
lucht – immissies	Jan Van Hoeymissen		Jos Moeskops Ann Devisschere	Liesbet Rommens	Marian Lagrou	Rafaël De Sousa Cecilia	Geert Van Landschoot
ozonafbrekende stoffen	Steven Heylen		Rinus Van Roten	Peter Brien	Valérie Yde	Mathy De Preter	Katelijne Schaelekens
VOS	Krista Thomas		Jos Moeskops, Ivo Broekmans	Karolien Bers	Steven Van Acker	Eric Van Gijsegem	Nele Vanassche
Genetisch gemodificeerde organismen	Geert Keppens		An Swinnen	Peggy Cloostermans	Marian Lagrou	Kevin Pauwels	Nathalie Roels
Bodem en grondwater	Rita Van Ham		Bart Boschmans	Sybille Vanderhenst	Bart Dewaele	Kevin Pauwels	Tine Soetens
Geluid- en trillingshinder, windmolens	Geert Keppens		Lief Mannaerts, Kris De Wree	Tom Maes	Frans Van der Cruyssen, Jens Demeyer	Koen Mandonx	Marc De Vos
Energie	Saartje Swinnen		An Swinnen	Peter Schoups	Frank Verslype	Katleen Dethier	Katrijn Holvoet
Milieuzorgsystemen	Jan Van Hoeymissen		Anja Van der Auwera	Liesbet Rommens	Frank Verslype	Katleen Dethier	Yoeri Van Dam
Integraal Milieujaarverslag	David van der Ha		Joffrey Van Moer	Liesbet Rommens	Bart Dewaele	Tina Poels	Yoeri Van Dam
Elektromagnetische straling	Geert Keppens						
Geur- en lichthinder	Geert Keppens						
REACH	Paul Cuypers						
Pesticiden	Paul Cuypers						
GPBV handhavingssysteem	Martine Blondeel		Anja Van der Auwera	Liesbet Rommens	Frank Verslype	Katleen Dethier	Joachim Hazebrouck
GPBV landbouw	Steven Heylen		Anne Colman, Joffrey Van Moer	Christophe Bervoets	Lieve Joos, Greet De Wandeler	Patrick Bergen	Joachim Hazebrouck
(Omgevings)veiligheid		heel de dienst					

Gebruikte afkortingen

Instanties

ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
EEG	Europese Economische Gemeenschap
EG	Europese Gemeenschap
EU	Europese Unie
LNE	Departement Leefmilieu, Natuur en Energie
MI	Afdeling Milieu-inspectie
MINA	Milieu- en Natuurraad Vlaanderen
OESO	Organisatie voor Europese Samenwerking en Ontwikkeling
TZR	Dienst Toezicht zwaarereisbedrijven
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij

(Milieu) technische termen

AEEA	Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur
B&G	Bodem en grondwater
DPBn	Dierlijke bijproducten
EMS	Elektromagnetische straling
GGO	Genetisch gemodificeerde organismen
GPBV	Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging
ICT	Informatie en communicatie technologie
IMJV	Integraal Milieujaarsverslag
LDAR	Leak Detection and Repair
MIP	Milieu-inspectieplan
REACH	Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemical substances
RWZI	Rioolwaterzuiveringsinstallatie
SOP	Strategisch en operationeel plan
VLAREM	Vlaams reglement over de milieuvergunning
VTE	Voltijds equivalent
VTO	Vorming, training, ontwikkeling
WZI	Waterzuiveringsinstallatie

Stoffen en parameters

HCFK	Chloorfluorkoolwaterstoffen
PAK	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen
PCB	Polychloorbifenylen
PM10	Deeltjes met een aerodynamische diameter < 10µm
VOS	Vluchtige organische stoffen

Adressen

Afdelingshoofd en Stafmedewerkers

Afdelingshoofd: Paul Bernaert
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 81 83 Fax: 02-553 80 85
e-mail: milieu-inspectie@lne.vlaanderen.be

Hoofdbestuur

diensthooft: Martine Blondeel
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 81 77 Fax: 02-553 80 85
e-mail: milieu-inspectie.hb@lne.vlaanderen.be

Toezicht zware risicobedrijven

diensthooft: Inge Delvaux
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 03 54 Fax: 02-553 81 96
e-mail: milieu-inspectie.tzr@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Antwerpen

diensthooft: Linda Van Geystelen
Lange Kievitstraat 111-113 bus 62
2018 Antwerpen
Tel.: 03-224 64 25 Fax: 03-224 64 28
e-mail: milieu-inspectie.ant@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Limburg

diensthooft: Freddy Noels
Koningin Astridlaan 50 bus 5
3500 Hasselt
Tel.: 011-74 26 00 Fax: 011-74 26 29
e-mail: milieu-inspectie.lim@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Oost-Vlaanderen

diensthooft: Greta De Maesschalck
Koningin Maria Hendrikaplein 70 bus 71
9000 Gent
Tel.: 09-276 22 00 Fax: 09-237 22 05
e-mail: milieu-inspectie.ovl@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Vlaams-Brabant

diensthooft: Marc Vanthienen
Diestsepoort 6 bus 71
3000 Leuven
Tel.: 016-66 60 70 Fax: 016-66 60 75
e-mail: milieu-inspectie.vbr@lne.vlaanderen.be

Buitendienst West-Vlaanderen

diensthooft: Wim Delaere
Koning Albert I-laan 1/2
8200 Brugge
Tel.: 050-24 79 60 Fax: 050-24 79 65
e-mail: milieu-inspectie.wvl@lne.vlaanderen.be

Uitgave

Vlaamse Overheid
Departement Leefmilieu, Natuur en Energie
Afdeling Milieu-inspectie

Verantwoordelijke uitgever

Paul Bernaert
afdelingshoofd
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 BRUSSEL

Redactie

Hans Delcourt

Eindredactie

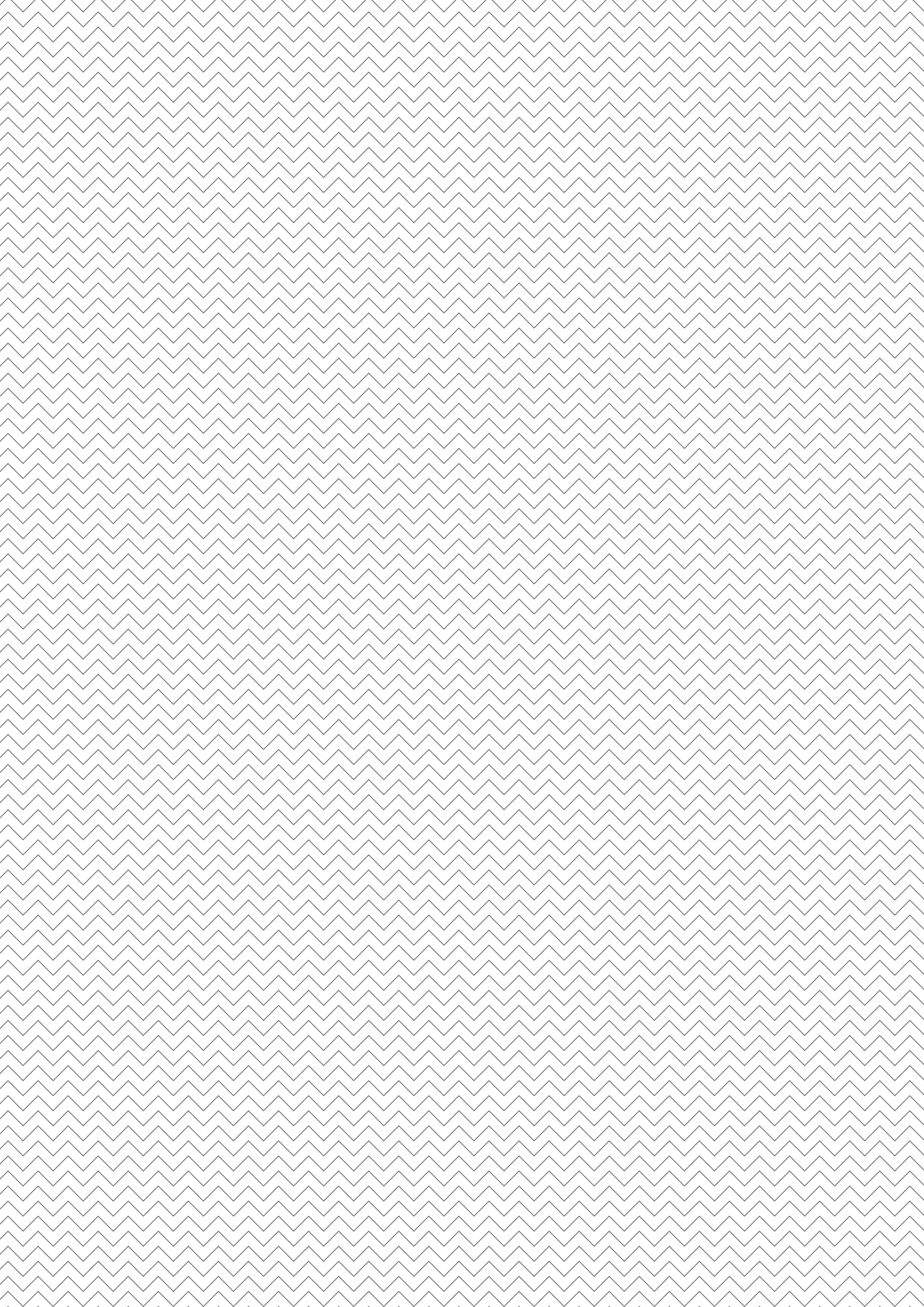
Martine Blondeel

Depotnummer: D/2015/3241/095

Dit rapport is ook beschikbaar op www.milieu-inspectie.be

© Vlaamse Overheid

Departement Leefmilieu, Natuur en Energie
Koning Albert II laan 20, bus 8
1000 BRUSSEL
www.lne.be